

ЛИРИКА.

I

СТИХОВОРЕНИЯ ДО „БЕЗСЪНИЦИ“

Първитѣ печатани стихотворения на Яворова, както отбелязахме, сж съ патриотически и обществени мотиви. Писани презъ юношескитѣ му години (1895 и 1896 г.), тѣ, и като незрѣли опити, правятъ впечатление съ стихотворната си техника: бждещиятъ майсторъ личи въ лекитѣ имъ и плавни стихове. Само две години по-късно — „На единъ песимистъ“ и „Луди млади“, — печатани въ сп. „Мисълъ“ (1898 г.), носятъ известни поетически белези: не имъ липсва лирическо настроение и изразъ. И най-важното: стихътъ престава да бжде само техника, — почва да става изкуство.

Калиопа. Още други две години, и въ „Калиопа“ това изкуство се налага съ своя ярко индивидуаленъ печатъ, разкриваще проявитѣ на една богата лирическа стихия. Та „Калиопа“ е първото Яворово творение, съ което се прояви и наложи като поетъ.

Новото, непознато до тогава въ нашата поезия, тукъ е въ особения изразъ на чувствата. Темата въ „Калиопа“ е любовъ-копнежъ, знойна, напрегната, и най-важното, не-удовлетворена. Сякашъ всички сили сж се сдружили да попрѣчатъ за осъществяването ѝ: майсторътъ, който хока влюбения захласнатъ младъ момъкъ, злиятъ „магесникъ